

H O T Ă R Ă R E A nr.1-80/2025

cu privire la examinarea contestației înaintate de către avocata XXXXXX XXXXXXXX, în interesele cetățenilor XXXX XXXXX, XXXX XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-119/2022 din 13.10.2022

20 martie 2025

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă contestația înaintată de către avocata XXXXXX XXXXXXXX în interesele cetățenilor XXXX XXXXX, XXXX XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-119/2022 din 13.10.2022, audiind informația prezentată de către cet. Aliona Nesterov, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr.3-119/2022 din 13.10.2022, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de către avocata XXXXXX XXXXXXXX, în interesele cetățenilor XXXX XXXXX, XXXX XXXXX, XXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în procuratura mn. Chișinău, Oficiul Principal, Roman Moraru.

La xx.xx.2022, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația avocatei XXXXXX XXXXXXXX, în interesele cetățenilor XXXX XXXXX, XXXX XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, împotriva Hotărârii Colegiul de disciplină și etică nr. 3-119/2022 din 13.10.2022.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La xx.xx.2022, avocata XXXXXX XXXXXXXX a înaintat o sesizare în interesele cetățenilor XXXX XXXXX, XXXX XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, prin care a solicitat verificarea faptelor ce pot constitui abateri disciplinare, pretins a fi săvârșite de către procurorul în procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Roman Moraru.

În opinia autoarei sesizării, reprezentanții Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Principal, continuă să ignore încheierile și deciziile instanțelor de judecată și nu întreprind absolut nimic pentru examinarea completă și obiectivă a procesului penal nr. xx din xx.xx.2016, astfel încât apar dubii rezonabile în privința integrității, profesionalismului și calificării acestora.

La fel, avocata XXXXXX XXXXXXXX a menționat că, timp de 6 ani, toți judecătorii de instrucție și ai Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău au emis deja 16 (șaisprezece) decizii prin care organele de urmărire penală au fost obligate să efectueze o investigație completă și obiectivă a cauzei.

Autoarea sesizării a notat că felul în care a acționat procurorul Roman Moraru la investigarea circumstanțelor cu referire la acțiunile de tortură comise împotriva clienților săi, este ilegal, deoarece încalcă flagrant principiile fundamentale de drept penal și procesual penal, în consecință fiind violate drepturile fundamentale ale cetățenilor XXXX XXXXX, XXXX XXXXX, XXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX la un

proces echitabil și la apărare efectivă, acțiuni/inacțiuni pentru care Republica Moldova ar putea fi condamnată la CtEDO.

Totodată, avocata XXXXXX XXXXXXXX a făcut referire la faptul că, prin ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din xx.xx.2021, emisă de către procurorul Roman Moraru în cadrul examinării procesului penal nr. xx înregistrat la xx.xx.2016, a fost ignorată încheierea instanței de judecată privind lichidarea neajunsurilor depistate anterior de către judecătorul de instrucție pe caz.

În virtutea prevederilor art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea avocatei XXXXXX XXXXXXXX a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor, pentru examinarea acțiunilor procurorului nominalizat, prin prisma criticilor formulate de către aceasta.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Prin Decizia din xx.xx.2022, Inspecția procurorilor a decis încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Roman Moraru, din motiv că nu au fost identificate temeiuri de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a decide astfel, Inspecția procurorilor a stabilit că *procesul penal nr.xx a fost înregistrat la xx.xx.2016, în XXXXX al Secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale, în baza raportului procurorului Anatol Pitei, pe faptul declarațiilor în ședințele de judecată în privința inculpărilor XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXXXX XXXXXX și XXXXXXX XXXXXXX, acuzați în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.283, 145 alin.(2) lit.a), b), d), g), i), j), art.145 alin.(2) lit.a), b), d), g), i), j) și art.361 din Codul penal, privind pretensele rele tratamente admise de către angajații organelor de drept.*

Prin ordonanțele procurorilor din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale (ordonanțele procurorului Oleg Baciuc din xx.xx. și xx.xx.2016; ordonanța procurorului Artur Sîrcu din xx.xx.2016; ordonanța procurorului Ion Brînză din xx.xx.2018; ordonanța procurorului Igor Demciuc din xx.xx.2019; ordonanța procurorului Vitalie Florean din xx.xx.2019; ordonanța procurorului Stela Barbă din xx.x.2020) s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, cu clasarea procesului penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.166¹ Cod penal (tortură).

Ulterior, fiind contestate în baza art. 313 Cod de procedură penală, ordonanțele menționate au fost anulate prin hotărârile instanțelor de judecată.

Prin ordonanța din xx.xx.2020, Procurorul General a dispus retragerea procesului penal nr. xx din xx.xx.2016 de la Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale și transmiterea acestuia Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Principal, fiind repartizat procurorului Nicolae Pîrău.

Ordonanțele procurorului Nicolae Pîrău din xx.xx., xx.xx., xx.xx.2021, prin care s-a refuzat în pornirea urmăririi penale cu clasarea procesului penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal, au fost anulate de procurorul ierarhic superior, ca neîntemeiate, cu reluarea investigațiilor asupra faptului sesizat.

La 08.04.2021, procurorul Nicolae Pîrău din nou a adoptat ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, cu clasarea procesului penal, care ulterior a fost anulată prin încheierea judecătorului de instrucție ca neîntemeiată.

După anularea ordonanței procurorului Nicolae Pîrău din xx.xx.2021 și reluarea investigațiilor, procesul penal nr.xx a fost repartizat procurorului delegat la Procuratura mun.Chișinău, oficiul Principal Roman Moraru, care la xx.xx.2021 a emis ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal.

Prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, din xx.xx.2021 a fost respinsă plângerea avocatei XXXXXX XXXXXX în interesele lui XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXX XXXXXX și XXXX XXXX împotriva ordonanței procurorului delegat în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Roman Moraru din xx.xx.2021.

Ordonanțele procurorilor din xx.xx.2021 și xx.xx.2021 au fost contestate de către avocata XXXXXX XXXXXX în ordinea art.313 Cod de procedură penală la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXXXXX din xx.xx.2022, menținută la xx.xx.2022 de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, plângerea avocatei XXXXXX XXXXXX a fost admisă, ordonanțele procurorilor fiind declarate nule.

Urmare a verificării sesizări și a materialului probator, Inspecția procurorilor a constatat că, în procesul penal, procurorul Roman Moraru a adoptat hotărârea conducându-se de principiul independenței, a apreciat probele administrate în baza propriei convingeri, iar acumularea probelor, inclusiv efectuarea în condițiile legii a acțiunilor procesuale, sînt în competența exclusivă a organului de urmărire penală, fapt ce rezultă din prevederile art.19 alin.(3), 254 alin.(1) și 252 ale Codului de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, Inspectorul a subliniat că un procuror nu poate fi tras la răspundere numai pentru interpretarea normelor de drept și aprecierea circumstanțelor unui caz, bazate pe propria convingere, formate în urma examinării datelor de fapt în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv.

Totodată, acțiunile procurorului Roman Moraru nu pot fi apreciate ca fapte care constituie abateri disciplinare, pasibilă sancțiunii disciplinare, deoarece nu s-a stabilit ca acesta ar fi acționat cu rea credință, intenționat sau cu neglijență flagrantă.

În astfel de circumstanțe, Inspecția procurorilor nu a identificat temeuri de tragere la răspundere disciplinară a procurorului Roman Moraru, conform art.38 din Legea cu privire la Procuratură.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, la data de xx.xx.2022, avocata XXXXXX XXXXXX a depus contestație împotriva acesteia, solicitând anularea deciziei și tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Roman Moraru, prin prisma îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu și lipsă de imparțialitate la examinarea cauzei de expunere la tortură a clienților săi din partea agenților statului.

Autoarea sesizării consideră că inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor nu a avut un rol activ la examinarea sesizării, nu a întreprins toate acțiunile pentru stabilirea adevărului și nu a colectat probe suplimentare pentru confirmarea abateri disciplinare comise de către procurorul Roman Moraru.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr.3-119/2022 din 13.10.2022, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de către avocata XXXXXX XXXXXX, în interesele cetățenilor

Xxxxx XXXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Roman Moraru.

Cu referire la caz, Colegiul a constatat că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile procurorului Roman Moraru nu au fost stabilite temeuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de care procurorul vizat a abaterii disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul, a reiterat că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, *vinovăție* și *legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs*, iar în ceea ce privește vinovăția-aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat.

În acest sens, Colegiul a reținut că trebuie făcută distincție între *încălcarea normelor de procedură*, ca greșeală ce poate fi censurată pe calea controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și *între nerespectarea normelor de procedură*, în context disciplinar.

Raportat la situația de fapt, rezultată din modul de efectuare a verificărilor de către Inspecția procurorilor și actele anexate la cauza disciplinară, Colegiul a apreciat că nu se poate reține existența indicilor care ar demonstra săvârșirea de către procuror a abaterii disciplinare.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La xx.xx.2022, avocata XXXXXX XXXXXXXX a adresat, în interesele cetățenilor XXXX XXXXX, XXXX XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. nr.3-119/2022 din 13.10.2022.

În motivarea contestației depuse, avocata XXXXXX XXXXXXXX a invocat circumstanțe similare celor menționate în sesizare și în contestațiile adresate.

Contestatară a solicitat anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică, pe care o consideră neîntemeiată și nefondată, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care procurorul Roman Moraru să fie tras la răspundere disciplinară pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și lipsa de imparțialitate la examinarea procesului penal nr. xx din xx.xx.2016.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul notează că, potrivit pct.9.5 din Regulamentul Consiliului Superior al procurorilor¹, act instituțional revizuit prin Hotărârea nr. 1-40/2025 din 20.02.2025, Consiliul Superior al Procurorilor poate examina, în procedură scrisă și fără citarea părților, contestațiile împotriva hotărârilor de încetare a procedurii disciplinare, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse în termenul prevăzut la pct. 9.6.

Concomitent, în accepțiunea acestor norme, în cazul examinării în procedură scrisă, părțile sunt informate despre această modalitate și li se acordă un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură

¹ Aprobă prin Hotărârea nr.12-225/2016 din 14.09.2016

scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Astfel, contestația înaintată de către avocata Xxxxxx Xxxxxxxx în interesele cetățenilor Xxxx Xxxxx, Xxxx Xxxxx, Xxxxxxxx Xxxxxxxx și Xxxxxxxx Xxxxxxxx s-a examinat în procedură scrisă și fără citarea părților, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Avocata Xxxxxx Xxxxxxxx, reprezentând interesele cetățenilor Xxxx Xxxxx, Xxxx Xxxxx, Xxxxxxxx Xxxxxxxx și Xxxxxxxx Xxxxxxxx, nu a prezentat Consiliului probe noi.

Procurorul vizat în procedura disciplinară de referință a prezentat poziția scrisă, în care a menționat că nu este de acord cu contestația formulată de către avocata Xxxxxx Xxxxxxxx în interesele cetățenilor Xxxxxxxx Xxxxxxxx, Xxxxxxxx Xxxxxxxx, Xxxx Xxxxx și Xxxx Xxxxx și consideră că soluția din xx.xx.2021 a fost adoptată legal la acel moment, în baza probelor ce au fost acumulate anterior și care au fost dobândite personal de dânsul.

La fel, consideră că la adoptarea acestei hotărâri s-a ghidat de principiile legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

A menționat că prin încheierea din xx.xx.2024 judecătorul de instrucție a statuat că procurorul a întreprins toate măsurile necesare în cadrul examinării procesului penal și a răspuns la toate întrebările petiționarilor. Încheierea judecătorului de instrucție a fost contestată cu recurs de către petenți.

Cu referire la speță, *inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Miron Constantin*, a prezentat referința, în care a susținut argumentele relatate în decizia de încetarea a procedurii disciplinare. Adicional a menționat că, la xx.xx.2024, după efectuarea unui control suplimentar, procurorul Roman Moraru a emis ordonanța de neîncepere a urmăririi penale și de clasare a procesului penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin ordonanțele procurorului adjunct-interimar al Procuraturii mun.Chișinău, Viorel Beiu, din xx.xx.2024 și xx.xx.2024, s-a dispus respingerea plângerilor înaintate în baza art.299¹ Cod procedură penală, ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu soluțiile procurorilor, avocata Xxxxxx Xxxxxxxx, le-a contestat în ordinea art. 313 Cod procedură penală.

Prin încheierea din xx.xx.2024, judecătoria Chișinău, sediul Xxxxxx, a dispus respingerea plângerilor înaintate conform art. 313 Cod procedură penală, ca fiind neîntemeiate. În prezent, cauza este pendinte la Curtea de Apel Centru.

Drept urmare, inspectorul Miron Constantin a solicitat respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată, deoarece pe caz este o hotărârea judecătorească care declară acțiunile și ordonanțele procurorilor, emise în cadrul procesului penal, ca fiind legale și întemeiate.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Examinând contestația depusă de către avocata XXXXXX XXXXXXXX, în interesele cetățenilor XXXX XXXX, XXXX XXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, argumentele prezentate în susținerea dezacordului cu Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-119/2022 din 13.10.2022, poziția exprimată de către reprezentantul Inspecției procurorilor, argumentele invocate în hotărârea criticată, precum și aspectele aferente procedurii disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează asupra necesității respingerii contestației, consemnând raționamentele care susțin această constatare.

Pentru motivarea concluziei formulate, vor fi expuse *infra* raționamentele de fapt și de drept, de care s-a condus Consiliul Superior al Procurorilor la adoptarea deciziei pe acest caz.

Din fondul procedurii disciplinare se constată că procurorul Roman Moraru a acționat în conformitate cu principiile legalității, imparțialității și independenței procesuale, reglementate de Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Aceste principii îi permit procurorului să adopte soluții independente și să aprecieze temeinicia și legalitatea acțiunilor altor procurori, fără a fi supus influențelor externe. Potrivit acestora, soluția adoptată de către procuror a fost fundamentată pe analiza materialelor din dosare și pe legislația procesual penală.

În cazul de față, toate verificările efectuate de Inspecția procurorilor, inclusiv controlul judiciar și analiza ulterioară a materialelor de către Colegiul de disciplină și etică, au stabilit că nu există elemente care să susțină acuzațiile aduse procurorului Roman Moraru.

Astfel, potrivit materialelor și informațiilor administrate în cadrul examinării contestației de referință, Consiliul constată că, la data de xx.xx.2021, procurorul delegat în Procuratura mun.Chișinău, oficiul Principal, Roman Moraru, a emis ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr.xx din xx.xx.2016.

Prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, din xx.xx.2021 a fost respinsă plângerea avocatei XXXXXX XXXXXXXX în interesele cetățenilor XXXXXXXX XXXXXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX, XXXX XXXX și XXXX XXXX împotriva ordonanței din xx.xx.2021.

Ordonanțele procurorilor au fost contestate în ordinea art.313 Cod de procedură penală, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX din xx.xx.2022, menținută la xx.xx.2022 de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, plângerea avocatei XXXXXX XXXXXXXX a fost admisă, ordonanțele procurorilor fiind declarate nule.

Urmare a efectuării investigațiilor suplimentare, prin ordonanța din xx.xx.2024, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Roman Moraru, a dispus neînceperea urmăririi penale și clasarea procesului penal. Ordonanța în cauză a fost menținută de către procurorul ierarhic superior, prin ordonanțele din xx.xx.2024 și xx.xx.2024.

Soluțiile adoptate de procurori au fost supuse controlului judecătoresc, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX din xx.xx.2024, plângerea înaintată în ordinea prevăzută de art.313 din Codul de procedură penală, a fost respinsă.

Aceste considerente validează raționamentul privind exercitarea căilor de atac de către petiționari, care, prin intermediul avocatei XXXXXX XXXXXXXX, și-au realizat

dreptul la un recurs efectiv, atât în contextul controlului ierarhic superior, cât și prin adresarea în instanța de judecată.

Consiliul Superior al Procurorilor constată că obiecțiile și argumentele prezentate în contestația depusă împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică sunt similare celor formulate anterior în sesizare și în contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor. Aceste aspecte au fost deja analizate și apreciate corespunzător.

Prin urmare, nu există indicii privind o încălcare a dreptului contestatarului la o examinare completă a pretențiilor sale, în conformitate cu art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Consiliul subliniază că o contestație trebuie să fie motivată corespunzător, prin expunerea clară a criticilor care pot demonstra netemeinicia hotărârii sau deciziei contestate, în limitele prevăzute de art. 86 alin. (3) lit. b) din Legea cu privire la Procuratură. O simplă relatare a circumstanțelor faptice nu este suficientă; contestația trebuie să includă argumente precise și dezvoltate privind erorile decizionale ale Inspecției procurorilor și Colegiului de disciplină și etică.

Motivarea unei contestații nu se rezumă la exprimarea nemulțumirii față de actul emis, ci trebuie să includă toate argumentele prin care se demonstrează că hotărârea este neîntemeiată.

Consiliul reiterează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a probelor și actelor dosarului, fără a fi necesară detalierea exhaustivă a fiecărui element. Esențial este ca toate aspectele relevante să fie valorificate, iar hotărârea să conțină componentele obligatorii ale unei motivări disciplinare.

În urma verificării materialelor cauzei, Consiliul confirmă că Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică au analizat probele prin prisma pertinentei, utilității și veridicității acestora, coroborându-le în mod adecvat. În consecință, concluzia privind inexistența temeiurilor pentru sancționarea disciplinară a procurorilor implicați este bine fundamentată. Hotărârea adoptată reflectă în mod corect circumstanțele de fapt și de drept și este în concordanță cu practica judiciară constantă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele *Garcia Ruiz v. Spania*, hotărârea din 21 ianuarie 1999; *Helle v. Finlanda*, hotărârea din 19 decembrie 1997). Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza *Van de Hurk v. Olanda*, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, *Immeubles Groupe Kosser v. Franța*, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

CtEDO a statuat că instanțele naționale nu au obligația de a răspunde detaliat fiecărui argument al părților, mai ales dacă acesta este invocat în mod repetat. Extinderea obligației de motivare depinde de caracterul deciziei și de circumstanțele cauzei. În cazul în care instanța supremă refuză admiterea unei contestații pe motiv că nu sunt întrunite temeiurile legale, o motivare succintă poate fi suficientă pentru respectarea cerințelor art. 6 din Convenție (*Bachowski v. Polonia*, 2 noiembrie 2010).

Astfel, potrivit Consiliului, soluțiile adoptate de Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică sunt pe deplin justificate și conforme cu prevederile legale aplicabile, nefiind necesară o reiterare suplimentară a acestora.

Consiliul Superior al Procurorilor confirmă că procedura disciplinară a fost desfășurată în conformitate cu legea, iar petiționarilor le-au fost explicate motivele respingerii sesizării și contestației. De asemenea, nu s-au constatat încălcări ale drepturilor acestora în procesul de examinare a sesizării, iar răspunsurile primite de la Inspecția Procurorilor și de la Colegiul de disciplină și etică au fost corecte și justificate din punct de vedere legal.

Prin urmare, contestația depusă de către avocata XXXXXX XXXXXXXX în interesele cetățenilor XXXX XXXXX, XXXX XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-119/2022 din 13.10.2022, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit.f), art.77, art. 86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; pct.pct.9.5, 9.6 și 9.11 lit.a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, pct.81 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de către avocata XXXXXX XXXXXXXX în interesele cetățenilor XXXX XXXXX, XXXX XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, cu menținerea Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-119/2022 din 13.10.2022.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ